

ویرایش دوم

اصول جراحی پلاستیک

مؤلف

دکتر پرویز مافی

استاد و مدیر گروه جراحی پلاستیک و ترمیمی

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

جمهوری اسلامی ایران

کتاب ارجمند

سرنامه	: مافی، پرویز، ۱۳۲۵ -
عنوان و نام پدیدآور	: اصول جراحی پلاستیک / مؤلف پرویز مافی.
مشخصات نشر	: تهران: کتاب ارجمند: ارجمند: نسل فردا، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۶۷ ص.
شابک	: ۹۶-۹۶-۵۶۸۹-۶۰۰-۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیا
یادداشت	: چاپ قبلی: پرندگان طب، ۱۳۸۲.
موضوع	: جراحی پلاستیک
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۸۹ ۶۷۶/۱۱۸ RD
رده‌بندی دیویی	: ۶۱۷/۹۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۱۳-۳۲۲

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

اصول جراحی پلاستیک (ویرایش دوم)

مؤلف: دکتر پرویز مافی

ناشر: انتشارات کتاب ارجمند (با همکاری نسل فردا و ارجمند)

صفحه‌آرایی، روشت، طراح جلد: بنفشه پیری

چاپ اول: ۲۰۰۰ نسخه ۱۳۹۰

چاپ: افروزنگ، صحافی: افشین، لیتوگرافی: ندای دانش

بها: ۱۲۰۰۰ تومان

شابک: ۹۶-۹۶-۵۶۸۹-۶۰۰-۹۷۸

arjmandpress@gmail.com

حق نشر محفوظ است و کلیه حقوق کتاب متعلق به مؤلف است. این اثر، مشمول قانون حمایت مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است، هر کس تمام یا قسمتی از این اثر را بدون اجازه مؤلف (ناشر) نشر یا پخش یا عرضه کند مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

مرکز پخش: انتشارات ارجمند

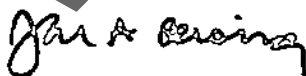
- دفتر مرکزی: تهران بلوار کشاورز، بین خ کارگر و ۱۶ آذر، پلاک ۲۹۲، تلفن ۸۸۹۷۷۰۰۲
- شعبه اصفهان: دروازه شیراز، خ چهارباغ بالا، پاساژ هزارجریب، تلفن ۰۳۱۱۶۲۸۱۵۷۴
- شعبه مشهد: خ احمدآباد، پاساژ امیر، کتاب دانشجو، تلفن ۰۵۱۱۸۴۴۱۰۱۶
- شعبه بابل: خ گنج افروز، پاساژ گنج افروز، تلفن ۰۱۱۱۲۲۲۷۷۶
- شعبه رشت: خ نامجو، روبروی ورزشگاه عضدی، تلفن ۰۱۳۱۳۲۳۲۸۷۶

INTRODUCTION

Eight years ago, Dr. Mafi presented the first edition of The Fundamentals of Plastic Surgery. In that text, he described the principles of care and techniques associated with the management of a broad range of clinical problems typically seen in Plastic Surgery. It was an excellent compendium of clinical materials and helpful hints in the management of patients' problems.

He now presents an expanded and updated version of this text as the second edition. It is more broadly based and addresses new areas of treatment that are seen in current plastic surgery practice. He maintains the same attention to detail as in the first edition, providing insights in the management of simple and complex cases, and he has appropriate illustrations and treatment algorithms to help clarify important points. He produced a text which is both unencumbered in design for the student of plastic surgery, but also he adds more Basic comprehensive details for the management of more complex problems. His text is remarkable for its breadth and clarity, yet at the same time, its brevity. I am sure it will become well used in most training programs, and as a reference text for many Scholer.

I am happy to see that Dr. Mafi has continued the efforts of our mentor, Dr. Milton Edgerton, who trained both of us while Dr. Mafi was in his plastic surgery residency at the University of Virginia (U.S.A). By simplifying principles, and emphasizing technical excellence, understandable treatment plans can be developed for the myriad of challenging clinical problems plastic surgeons see in their practices. It is a pleasure to see the continued development of this principle in Dr. Mafi's most recent, second edition.

John A. Persing, M.D.
Irving & Silik Polayes Professor of Plastic Surgery
Professor & Chief
Yale Plastic Surgery

مقدمه: پروفیسور جان آرتور پرسینگ

هشت سال قبل، دکتر مافی اولین چاپ کتاب اصول جراحی پلاستیک را منتشر کردند. در آن کتاب، او اصول مراقبت‌ها و تکنیک‌های درمانی مشکلات کلینیکی در جراحی پلاستیک را توضیح دادند.

آن کتاب خلاصه عالی از مباحث کلینیکی و اصول فهرست‌وار درمانی در جراحی پلاستیک بود. در حال حاضر، دکتر مافی نسخه به روز شده و جدیدتری از کتاب قبلی را ارائه نموده است.

در کتاب فعلی درمان‌های جدید مشکلات معمول و رایج جراحی پلاستیک مورد بررسی قرار گرفته است.

ایشان ضمن توجه به جزئیات مطالب در چاپ اول و فراهم آوردن آگاهی در درمان موارد مشکل و ساده از تصاویر مناسب و الگوریتم‌های درمانی برای کمک به فهم نکات مهم استفاده کرده‌اند.

ایشان کتابی نوشته است که هم قابل فهم برای دانشجویان جراحی پلاستیک است و هم شامل جزئیات جامعی از درمان مشکلات پیچیده‌تری در این رشته می‌باشد.

کتاب نوشته ایشان وسیع و واضح می‌باشد و در همان زمان کوتاه و مختصر است. من مطمئن هستم که این کتاب به خوبی در برنامه‌های آموزشی و همچنین به عنوان یک کتاب رفرنس برای اشخاص جویای دانش اصول جراحی پلاستیک قابل استفاده می‌باشد.

من خوشحال هستم که می‌بینم دکتر مافی تلاش و کوشش استادان، دکتر میلتون اجرتون که استاد من و دکتر مافی در دوره رزیدنتی جراحی پلاستیک در دانشگاه ویرجینیای امریکا بودم را ادامه می‌دهد.

اصول ساده شده و تکنیک‌های جامع می‌تواند جهت حل هزاران مشکل کلینیکی موجود در این رشته گسترش یابد این برای من مایه بسی مباهات است که می‌بینم این اصول در نوشته اخیر دکتر مافی (چاپ دوم کتاب اصول جراحی پلاستیک) ادامه دارد.

جان. ای. پرسینگ

استاد و رئیس بخش جراحی پلاستیک دانشگاه یل امریکا
رئیس سابق هیأت بودرد جراحی پلاستیک امریکا

مقدمه- مؤلف

بسی مایه خوشحالی است که کتابی دانشگاهی موفق شود خوانندگان پیداکند و مخصوصاً هنگامی اسباب رضای خاطر فراهم می‌آید که معلوم می‌شود شمار این خوانندگان به قدری زیاد است که ویراستاری و بازنگری را اقتضاء می‌کند.

در چاپ اول این کتاب مروری فهرست وار در چهارده فصل در مطالب کاربردی در جراحی پلاستیک و ترمیمی بود که در چاپ دوم علاوه بر اضافاتی در چهارده فصل ذکر شده تعداد چهار فصل جدید در موارد علم زیباشناختی، جراحی میکروسکوپی، فتوگرافی در جراحی پلاستیک و استفاده از منبسط کننده‌های بافتی به آن افزوده شد. در ضمن سایر فصل‌ها مورد بازنگری کامل قرار گرفتند. مرور این کتاب را به کلیه دانشجویان پزشکی که علاقمند به کسب اطلاع در مورد جراحی پلاستیک و ترمیمی می‌باشند توصیه می‌نمایم. همچنین مرور و ورود به مطالب مختلف جراحی پلاستیک جهت دستیاران رشته‌های مختلف جراحی و دستیاران جراحی پلاستیک با صرف کمترین وقت امکان‌پذیر می‌باشد.

در خاتمه از دوست و همکار عزیزم آقای دکتر حمید رضا حلاج مفرد که در ویراستاری و بازنگری چاپ دوم کتاب مرا یاری کردند صمیمانه تشکر می‌نمایم.

دکتر پرویز مافی

استاد و مدیر گروه فوق تخصصی جراحی پلاستیک و ترمیمی

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

تهران تابستان ۱۳۹۰

فهرست مطالب

۱۱	تاریخچه جراحی پلاستیک
۱۷	فصل اول: التیام زخم
۴۳	فصل دوم: گرافت‌ها و فلپ‌ها
۶۳	فصل سوم: انواع گره‌ها و بخیه‌ها
۱۰۵	فصل چهارم: ضایعات جلد و بافت زیرجلدی
۱۲۱	فصل پنجم: ضایعات سر و گردن
۱۵۵	فصل ششم: تنه
۱۷۸	فصل هفتم: دستگاه تناسلی خارجی
۱۸۸	فصل هشتم: اندام فوقانی
۲۳۶	فصل نهم: اندام تحتانی
۲۵۴	فصل دهم: آسیب‌های حرارتی
۲۹۰	فصل یازدهم: فتوگرافی در جراحی پلاستیک
۲۹۶	فصل دوازدهم: زیباشناسی
۳۰۷	فصل سیزدهم: جراحی زیبایی
۳۳۶	فصل چهاردهم: داروهای بی‌حس کننده موضعی
۳۴۲	فصل پانزدهم: بی‌حسی موضعی
۳۷۰	فصل شانزدهم: لیزر و کاربرد آن در جراحی پلاستیک
۳۸۱	فصل هفدهم: اصول میکروسرجری
۳۹۵	فصل هیجدهم: انبساط دهنده های بافتی

سیر تاریخی و پیشرفت جراحی پلاستیک

آن‌هایی که گذشته را به یاد نمی‌آورند، محکوم به تکرار آن هستند (فیلسوف هندی).

علم جراحی پلاستیک، مانند سایر علوم، دارای گذشته، حال و آینده است و بررسی تاریخ آن می‌تواند راه‌گشای تحقیقات و پژوهش‌های بیشتر در این رشته از علم جراحی توسط جراحان جوان باشد. اهمیت بررسی تاریخ تا آنجاست که چرچیل، سیاستمدار انگلیسی می‌گوید: هر چه عمیق‌تر به گذشته بنگرید، بهتر می‌توانید آینده را ببینید.

این رشته از جراحی که قدمتی به قدمت تاریخ بشریت دارد، از قدیمی‌ترین رشته‌های علم جراحی به شمار می‌رود، با بررسی و مطالعه تاریخ این رشته کهن می‌توانیم وضع این رشته از جراحی را در زمان حال بهتر مورد مطالعه قرار دهیم و علت محو شدن بسیاری از روش‌ها را مشخص سازیم و بسیاری از معضلات و مشکلات کنونی را برطرف کنیم.

رشته پلاستیک، از ریشه کلمه یونانی پلاستیکوس (PLASTIKOS) به معنی فرم دادن و دوباره تصویر دادن گرفته شده است.

عمل جراحی پلاستیک به شاخه‌ای از جراحی اطلاق می‌شود که تاکید آن بر اصلاح تصویر جمجمه، فک و صورت، دستگاه تناسلی و به طور کلی، ترمیم مشکلات ظاهری بیماران از نظر زیبایی است.

دامنه وسیع فعالیت جراحان پلاستیک، باعث بالا بردن توانایی آنان در حل مشکلات غامض جراحی شده است و اغلب، آخرین منبع مشاوره جراحی، این گروه از جراحان هستند. به همین جهت، لقب جراح جراحان برای این گروه به کار برده می‌شود.

کلمه پلاستیک در سال ۱۷۹۸ توسط DESAULT بیان شد. در سال ۱۸۱۸ فون گرافه (VON GRAEFE) در کتاب PHINO PLASTIK که در برلین منتشر شده، از این لغت استفاده کرد و بالاخره در سال ۱۸۳۸ با انتشار کتاب زایس HAND BUCH DER PLASTISCHE CHIRURGIE استفاده از لغت (پلاستیک) فراگیر شد.

با وجود اینکه جراح پلاستیک، به زیبایی عضو توجه دارد، اما عملکرد عضو نیز حائز اهمیت فراوان است. در تمامی اعمال جراحی ترمیمی، از اولین برش، باید زیبایی ناحیه عمل،

مورد توجه قرار گیرد (اعمالی که در آن مسئله زیبایی اهمیت نداشته باشند، بسیار نادرند). در حقیقت، جراحی زیبایی و ترمیمی، دو روی یک سکه هستند که رعایت موازین هر یک، لازم و ملزوم یکدیگرند. چنانچه پل تسیه (PAUL TESSIE) جراح پلاستیک نامی فرانسوی می گوید: تصحیح هیپرتلوریسم اریته، در نهایت یک رینوپلاستی است.

گرچه آثار درمان سوختگی، از ۶۰ هزار سال پیش از میلاد مسیح توسط انسان‌های نئاندرتال، در کشور عراق پیدا شده است، لیکن قدمت تاریخی جراحی پلاستیک، با بازسازی بینی شروع می‌شود. روایات مختلفی در باره بازسازی بینی از ۳ هزار سال قبل از میلاد وجود دارد، ولی اسناد به دست آمده و نوشته‌های پزشکی بر چرم‌های مصری (SMITH PAPYRUS) بیانگر این مطلب است که بازسازی بینی در آسیا آغاز شده است. در هند حدود ۶۰۰ سال قبل از میلاد مسیح، در کتاب مقدس بودایی‌ها به نام SUSHRUTA SAMHITA که مطالب پزشکی نیز در آن درج شده، آمده که فلپ‌های پیشانی برای اشخاص بزهکار که بینی آنها به علت ارتکاب به جرم یا گناه قطع شده، مرسوم بوده است. استفاده از وسایل جراحی نیز و کند برای اعمال جراحی‌های مختلف در این کتاب ذکر شده است.

تا قرن ۱۴ میلادی، این تکنیک جراحی، به علل نامعلومی در بوته فراموشی سپرده شده بود تا اینکه این روش از جراحی، توسط پزشکان ایرانی و عرب و همچنین روحانیون بودایی، به اروپا منتقل شد.

در قرن ۱۴ میلادی، پس از تسلط اعراب بر روم و قیمتی از اروپا، خانواده BRANCA در سیسیل استفاده از فلپ‌های پوستی را شایع کردند. به طوری که تا نیمه قرن ۱۵، جراحی پلاستیک در سیسیل توسط اعضای همین خانواده انجام می‌شد.

برادر بزرگ این خانواده، آنتونیو برانکا، استفاده از فلپ بارو برای بازسازی بینی را مورد استفاده قرار داد و در اواخر قرن ۱۵ در سال ۱۵۹۷ بود که جراح معروف ایتالیایی به نام GASPARE TAGLIACCOZZI از دانشگاه بولونا، متد بازسازی بینی با استفاده از فلپ بازویی را به نام خود ثبت و منتشر کرد.

البته در فاصله ۶۰۰ سال قبل از میلاد تا قرون چهاردهم و پانزدهم اسنادی مبنی بر استفاده از فلپ‌های پیش رونده (ADVANCEMENT FLAP) توسط سلوسوس، در روم باستان به دست آمده است.

همچنین، گالن در سال‌های ۱۳۰-۲۰۰ میلادی تکنیک‌های جراحی پلاستیک را در روم شایع کرد. سیر حرکت جراحی پلاستیک در زمان امپراتوری روم، به وسیله PAULUS AEGINETA در سال‌های ۶۲۵-۶۹۰ میلادی باعث پیوستگی بیشتر مکاتب پزشکی شرق و غرب گردید و این شخص را می‌توان یکی از پایه گذاران این رشته از علم جراحی به شمار آورد. وی تکنیک‌هایی برای ترمیم شکستگی‌های فک، ترمیم هیپوسپادیاس و همچنین ترمیم بینی ارائه داد.

در قرن هفدهم تا اوایل قرن هجدهم، اعمال جراحی پلاستیک و به طور کلی، جراحی در تمام اروپا رو به افول گذاشت و روش‌های بازسازی به مسخره گرفته شد. با تصویب کلیسا، جسد تاگلیاکوزی به عنوان گناهکار و کسی که در امر خلقت دخالت داشته، از قبر خارج و به محل بی‌نام و نشانی منتقل شد. در این قرون، خصوصاً در اروپا و امپراتوری عثمانی، بیشتر از پروتزهای نقره‌ای برای بازسازی بینی استفاده می‌شد.

در اواخر قرن هفدهم، یعنی در اکتبر ۱۷۹۴ با انتشار خبری از هندوستان، توسط سردبیر روزنامه جنتلمن در لندن، دوباره سازی بینی یک روستایی هندی به نام کاوازچی که در جنگ توسط سلطان تیبو، دست و بینی او قطع شده بود، توسط جراح هندی به نام ماهراتا با موفقیت انجام و هیجان مجددی را در اروپا برانگیخت.

انتشار همین خبر و پیگیری آن توسط جراح جوان انگلیسی، یعنی ژوزف کارپو که در آن زمان ۳۰ ساله بود، باعث شد که در سال ۱۸۱۴ در مدت ۹۰ دقیقه، بازسازی بینی یک افسر مصری را با موفقیت و با استفاده از فلپ پیشانی که امروزه نیز مورد استفاده دارد و بسیار ارزشمند است، به انجام برساند. به طوری که در مقالات آمده است، پس از سه روز که پانسمان محل عمل برداشته شد، افسر با خوشحالی فریاد برآورد که خدایا دوباره صاحب بینی شدم!

پس از ژوزف کارپوی انگلیسی، جراحان متعدد دیگری آمدند که با صرف وقت، انرژی و بالاخره عمر، از پیشگامان این رشته از جراحی در زمان خود بودند که توضیح راجع به هر یک از آن‌ها در این فصل، نمی‌گنجد. از مهم‌ترین آن‌ها تا شروع قرن بیستم، باید از فردریک دیفنباخ

۱۷۹۲-۱۸۴۷، فون گرافه ۱۷۸۷-۱۸۴۰، جان اورلاندورو، جراح امریکایی ۱۸۴۸-۱۹۱۵ و بالاخره زا کوپ ژوزف، جراح آلمانی ۱۸۶۵-۱۹۳۴ نام برد.

فون گرافه با انتشار کتاب دویست صفحه‌ای درباره رینوپلاستی و پس از او، نابغه جراحی، فردریک دیفنباخ، استاد دانشگاه برلین، با انتشار حدود ۱۰۰ صفحه درباره بازسازی بینی با فلپ‌هایی مختلف در کتاب OPERATIVE CHIRURGIE در سال ۱۸۴۵، شهرت جهانی پیدا کرد.

روش رینوپلاستی به طریقه داخل بینی، ابتدا توسط جراح امریکایی JOHN O ROE در سال ۱۸۸۷، در انجمن پزشکان نیویورک با معرفی ۵ مورد، او را به شهرت رسانید.

در سال ۱۸۹۹ نامبرده با انتشار مقاله‌ای درباره کوچک کردن تمام بینی، با برداشتن قوز بینی و قسمت‌های غضروفی و استخوانی، در زمره پیشگامان رینوپلاستی قرار گرفت و بالاخره در سال ۱۸۹۷ زا کوپ ژوزف تکنیک‌های مشابهی را بدون اطلاع از اعمال جراحی وی، منتشر کرد و در سال ۱۹۲۸ با انتشار کتاب کلاسیک دو جلدی درباره اعمال جراحی مختلف بینی، شهرت جهانی یافت.

باید خاطر نشان کرد که سایر اعمال جراحی ترمیمی که از زمان باستان شروع شده همچنان به تکامل خود ادامه می‌دهد، مانند بازسازی شکاف لب در سال ۳۹۰ بعد از میلاد که توسط پزشکان چینی با استفاده از سوزن ساده انجام می‌گرفت یا ترمیم شکاف کام که در سال ۵۰۰ بعد از میلاد شروع شد و پس از آن توسط جراحانی نظیر هولیر در سال ۱۵۵۲ ادامه یافت و در سال ۱۷۶۴ توسط یک دندانپزشک فرانسوی، به نام لومونیر با موفقیت انجام گرفت.

بازسازی گوش، از تاریخ پزشکی باستان شروع می‌شود که در کتب پزشکی هندی به آن اشاره شده و پس از آن، تاگیلاکوزی، جراح ایتالیایی، با استفاده از فلپ بازو، بازسازی گوش را به انجام رسانید و بالاخره در سال ۱۹۳۰ پیرس، با استفاده از غضروف اتوژن دنده، دفورمیتی های گوش ناشی از تروما را ترمیم کرد.

جنگ جهانی اول، نقطه شروعی برای نیاز به جراحی پلاستیک در بین جراحان بود و لزوم تاسیس تشکیلات مختلف جراحی پلاستیک با وقوع جنگ جهانی دوم به حداکثر میزان خود رسید، به طوری که دوران رشد جراحی پلاستیک، بنابه گفته CONVERSE که خود از شاگردان جیلیس و کارانجیان بود، در سال‌های بین ۱۹۱۴-۱۹۳۵ بوده است.

در طی ۲۵ سال، با تلاش پزشکی نظیر گیلیس انگلیسی که آموزش این رشته را نزد موراشتاین فراگرفت، جراحی پلاستیک پیشرفت چشمگیری کرد. موراشتاین پزشکی بود که اولین Z پلاستی را ابداع کرد.

پزشکان دیگری همچون BLAIR با ابداعاتی نظیر استفاده از فلپ ها به صورت تأخیری و همچنین با عمل جراحی موفقیت آمیز اولین مورد پروگناتیسیم در سال ۱۹۰۷ و یا پزشکی مانند SMITH در امریکا و یا پزشک دیگر امریکایی ROBERT.H.IVY که با انتشار کتاب بیماری ها و جراحی دهان و فک، دورنمای جدیدی از جراحی پلاستیک را در جامعه جراحان آن روز به وجود آوردند بالاخره همکاری و تلاش های بی وقفه بلر امریکایی و گیلیس انگلیسی بود که باعث رشد و پیشرفت ناگهانی جراحی پلاستیک به شکل امروزی، نه تنها در کشورهای انگلیسی زبان، بلکه در تمام جهان گردید. گیلیس در سال ۱۹۱۷ با ابداع TUVE FLAP و در سال ۱۹۲۰ با انتشار کتاب جراحی پلاستیک صورت، هیجان جدیدی در بین جراحان پدید آورد و بالاخره، بلر امریکایی موفق به تأسیس اولین برد جراحی پلاستیک در سال ۱۹۳۷ در امریکا گردید که این رشته از جراحی به نام یک SUBSPECIALITY یا فوق تخصص جدید، در تاریخ پزشکی امریکا به ثبت رسید.

در بین دو جنگ جهانی اول و دوم (سال ۱۹۲۱) با سابقه ترین انجمن جراحان پلاستیک دنیا به نام (انجمن جراحان دهان و پلاستیک امریکا) تأسیس گردید و در سال ۱۹۴۱، به انجمن جراحان پلاستیک امریکا تغییر نام پیدا کرد.

پس از آن شاگردان اشخاص نامبرده، با تلاش های بی وقفه خود علم جراحی پلاستیک را به شکل فعلی آن ارتقا دادند که شرح آن در این مختصر نمی گنجد. امروزه در اواخر قرن بیستم و شروع سال ۲ هزار میلادی که آغاز قرن بیست و یکم است، ما شاهد پیشرفت های شگرف تکنولوژی در عرصه گیتی هستیم که تأثیر به سزایی در علم پزشکی، از جمله جراحی پلاستیک داشته است. امروزه با استفاده از اشعه لیزر، کامپیوتر و پیشرفت سریع در علم بیولوژی سلولی و ملکولی و علم ژنتیک و بالاخره انجام جراحی های داخل رحمی و استفاده از آندوسکوپ های مختلف در جراحی های ترمیمی- زیبایی و میکروسکوپی، همه و همه دورنمای جدیدی از این رشته را در پیش چشمان کنجکاو و تیزبین جراحان قرار می دهد که باید شاهد جهش های موفقیت آمیز و قابل استفاده ای در درمان بیماران با نتایج کامل تر و زیباتر باشیم.